

Sygn. akt I C 332/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Michalska-Księżyk

Protokolant: sekr. sądowy Agata Drachal

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **R. R.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę odszkodowania

1. zasądza od pozwanego **(...) S.A. w W.** na rzecz powoda **R. R.** odsetki ustawowe od kwoty 10.100 zł za okres od dnia 25.11.2015r. do dnia 31.12.2015r., oraz odsetki ustawowe za opóźnienie za okres od dnia 01.01.2016r. do dnia 05.05.2016r.;
2. zasądza od pozwanego **(...) S.A. w W.** na rzecz powoda **R. R.** kwotę 5.322 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 4.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
3. w pozostałym zakresie postępowanie w sprawie umarza.

I C 332/16

UZASADNIENIE

R. R. wystąpił przeciwko (...) S.A. w W. z powództwem o zapłatę kwoty 10.100 zł wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od dnia 10.11.2015r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu.

R. R. uzasadniał, iż dnia 3.10.2015 r. samochód marki M. (...)o nr rejestracyjnym (...), będący własnością ww., holowany był lawetą marki V. (...)o nr rej. (...). Oba pojazdy zostały uszkodzone w wyniku najechania na pojazd marki V. (...)samochodu marki I.o nr rejestracyjnym (...)z naczepą o nr rej. (...). Kolidację spowodował uczestnik ruchu drogowego, który ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. Poszkodowany zgłosił stronie pozwanej okoliczność zaistnienia szkody. W toku postępowania likwidacyjnego (...) S.A. w W., w oparciu o zakres uszkodzeń samochodu osobowego powoda, ustalił, iż przewidywane koszty jego naprawy przekraczają wartość pojazdu. Wobec powyższego, szkoda w pojeździe marki M. (...) została zakwalifikowana jako całkowita, zaś wartość odszkodowania ustalono na poziomie kwoty 10.100 zł stanowiącej różnicę pomiędzy przyjętą przez pozwanego wartością pojazdu sprzed szkody (10.800 zł) oraz wartością pojazdu po zdarzeniu (700 zł). Do chwili obecnej poszkodowanemu nie zostało wypłacone odszkodowanie z tytułu szkody z dnia 3.10.2015 r. Ubezpieczyciel nie uznał swojej odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy powyższego zdarzenia drogowego, argumentując, iż prowadzone przez niego postępowanie likwidacyjne nie wykazało winy sprawcy powyższego zdarzenia drogowego. Fakt zaistnienia powyższego zdarzenia drogowego został zgłoszony

Policji w C., która prowadziła postępowanie o sygn. RSD (...). W toku postępowania ustalono, iż sprawcą powyższego zdarzenia drogowego był J. K., kierujący samochodem marki I. (...).

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Strona pozwana podniosła, iż prowadzi postępowanie likwidacyjne w zakresie zgłoszonych roszczeń powoda. W związku z wątpliwościami dotyczącymi winy sprawcy szkody, ubezpieczyciel zwrócił się do prowadzącej postępowanie wyjaśniające Policji w C. o udzielenie niezbędnych informacji. Dopiero po ich otrzymaniu, w dniu 6.05.2016r. (...) S.A. w W. wydał dyspozycję wypłaty na rzecz powoda kwoty 10.500 zł, którą pomniejszył o należne stronie pozwanej zaległe i wymagalne składki. Strona pozwana podniosła, iż przyjęcie odpowiedzialności za szkodę w pojeździe powoda możliwe było dopiero po zakończeniu postępowania prowadzonego przez Policję w C., w zw. z powyższym, po stronie ubezpieczyciela nie doszło do zwłoki w spełnieniu świadczenia.

W piśmie procesowym z dnia 12.05.2016r. (13.05.2016r. d.w.) R. R. cofnął powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do należności głównej, wnosząc o zasądzenie od strony pozwanej ustawowych odsetek za opóźnienie od dnia 25.11.2015r. do dnia 5.05.2016r. oraz kosztów procesu. Powód wskazał, iż dopiero wniesienie pozwu w przedmiotowej sprawie spowodowało podjęcie przez ubezpieczyciela realnych działań, celem zbadania swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 3.10.2015 r. oraz wypłatę na rzecz ww. należnej kwotę odszkodowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 3.10.2015 r. doszło do zdarzenia drogowego, w którym kierujący pojazdem marki I., nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) J. K. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym (tj. art. 3 ust. 1 oraz art. 19 ust. 1 i 3 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym) i najechał na tył jadącego w tym samym kierunku samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), doprowadzając tym samym do uszkodzenia tak ww. pojazdu, jak i holowanego przez niego samochodu osobowego marki M. (...) o nr rej. (...), będącego własnością powoda.

(dowody:

pismo KP w C. z dnia 24.02.2016r. – k9,

pismo KP w C. z dnia 26.04.2016r. – k31,

akta szkody – załącznik do akt)

Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie OC zawarte z (...) S.A. w W..

fakt bezsporny

Powód w dniu 09.10.2015r. zgłosił szkodę stronie pozwanej. Na podstawie dokonanej 15.10.2015r. przez ubezpieczyciela kalkulacji, szkoda majątkowa poniesiona przez powoda została zakwalifikowana jako szkoda całkowita (wartość pojazdu sprzed szkody oszacowano na poziomie kwoty 10.800 zł, wartość pojazdu po szkodzie oszacowano na kwotę 700 zł, wysokość szkody całkowitej oszacowano na kwotę 10.100 zł). Wypłata odszkodowania została przez pozwanego wstrzymana, pismem z dnia 05.11.2015r. pozwany zażądał od powoda wskazania rachunku bankowego oraz informacji o VAT, uzależniając wydanie decyzji o wypłacie odszkodowania od pozyskanie tych informacji. Pismem z dnia 28.10.2015r. prowadzący postępowanie przygotowawcze Komisariat Policji w C. udzielił informacji ubezpieczycielowi o prowadzonym postępowaniu. Pismem z dnia 12.11.2015r. R. R. wezwał (...) S.A. w W. do zapłaty odszkodowania w łącznej wysokości 23.673,05 zł, obejmującej: odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...), koszt usunięcia z autostrady uszkodzonego pojazdu oraz jego holowania, koszt postoju pojazdu na parkingu oraz koszt wypożyczenia samochodu zastępczego. Pismem z dnia 7.01.2016r. strona pozwana odmówiła przyznania na rzecz powoda odszkodowania z tytułu szkody komunikacyjnej. Pismem z dnia 02.03.2016r. oraz pismem z dnia 26.04.2016r. prowadzący postępowanie Komisariat Policji w C. udzielił zakładowi ubezpieczeń

informacji o wydaniu w dniu 25 lutego 2016r. postanowienia o przedstawieniu zarzutów sprawcy kolizji na podstawie uzyskanej opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego.

(dowody:

arkusz ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym – k6-8,

pismo R. R. z dnia 12.11.2015r. – k10,

pismo Komisariatu Policji k 31,42,

akta szkody – załącznik do akt)

W piśmie z dnia 6.05.2016r. (...) S.A. w W. poinformował powoda o przyznaniu na jego rzecz odszkodowania w kwocie 10.500,01 zł. Jednocześnie z ww. sumy ubezpieczyciel potrącił należne składki na polisę ubezpieczeniową w kwotach: 404 zł, 774 zł, 275 zł, 198 zł, 299 zł, ustalając kwotę należną do wypłaty powodowi w wysokości 8.550,01 zł.

(dowody: pismo ubezpieczyciela z dnia 6.05.2016r. – k30)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, po jego ostatecznym ograniczeniu, należało uwzględnić.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pismem procesowym z dnia 12.05.2016r. (13.05.2016r. d.w.) R. R. cofnął powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie należności głównej. Sąd, co do zasady, związany jest cofnięciem pozwu. Obowiązany jest jednak zawsze dokonać oceny, czy w świetle zgromadzonego materiału procesowego czynność powoda nie jest sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego lub czy nie zmierza do obejścia prawa. W ocenie sądu, wniosek powoda wyczerpuje przesłanki określone w art. 203 § 1 kpc, jak również brak jest okoliczności uzasadniających uznanie cofnięcia pozwu za niedopuszczalne (art. 203 § 4 kpc), w związku z czym na mocy art. 355 kpc sąd orzekł, jak w pkt 3 wyroku. W pozostałym zakresie powód zażądał zasądzenia odsetek ustawowych od należności głównej 10.100 zł za okres od 25 listopada 2015r. do dnia 5 maja 2016r, żądanie to zdaniem sądu, w świetle poczynionych ustaleń okazało się słuszne.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego, sąd oparł się na niespornych twierdzeniach stron o okolicznościach przedmiotowej sprawy oraz dowodach z dokumentów. W myśl art. 817 § 1 i 2 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1 k.c. Wskazany przepis ustawy ma bezwzględnie obowiązujący charakter i wprowadza sztywne granice czasowe, czym ustawodawca dyscyplinuje zakład ubezpieczeń do niezwłocznego rozpatrzenia sprawy. Ewentualne przedłużenie terminu może nastąpić tylko wtedy, gdy ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń lub wysokość odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. Przepis ten należy jednak interpretować zawężająco, w sytuacji gdy ewentualna decyzja sądowa jest niezbędna i tylko ona może definitywnie rozstrzygnąć kwestie odpowiedzialności, gdy nie ma innej możliwości ustalenia istnienia lub wysokości odpowiedzialności zobowiązanego podmiotu niż postępowanie sądowe. Żaden przepis prawa nie utożsamia kwestii wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia wysokości szkody z koniecznością wyczekiwania na opinię sądową i wyrok sądowy. W postępowaniu likwidacyjnym winno nastąpić ustalenie wysokości odszkodowania, a rolą sądu w ewentualnym procesie jest kontrola prawidłowości ustalenia wysokości odszkodowania. Samo prowadzenie postępowania karnego nie upoważnia zakładu ubezpieczeń do zaniechania prowadzenia postępowania likwidacyjnego do czasu prawomocnego zakończenia sprawy. Należącego do istoty działalności ubezpieczeniowej obowiązku ustalenia przesłanek swej odpowiedzialności ubezpieczyciel nie może przerzucać na inne podmioty, w szczególności nie może biernie oczekiwać na wynik postępowania karnego, a

jeżeli tak postąpi dopuści się zwłoki w wykonaniu zobowiązania – tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10.01.2000 r. III CKN 1105/98. W przedmiotowej sprawie bezspornymi były okoliczności zaistnienia zdarzenia drogowego z dnia 3.10.2015 r., w wyniku którego R. R. poniósł szkodę majątkową w postaci znacznych uszkodzeń samochodu osobowego marki M. (...) o nr rejestracyjnym (...). Postępowanie dowodowe ponad wszelką wątpliwość wykazało pasywność strony pozwanej w dokonaniu ustaleń niezbędnych do rozpoznania żądania powoda o wypłatę odszkodowania. Ostatecznie ubezpieczyciel zajął negatywne stanowisko wobec wezwania powoda do zapłaty rekompensaty pieniężnej za poniesioną szkodę. Dopiero wniesienie powództwa w przedmiotowej sprawie zaktywizowało ubezpieczyciela do przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej w zw. z zaistniałą kolizją drogową. Po otrzymaniu odpisu pozwu w dniu 25 kwietnia 2016r. przez stronę pozwaną, okoliczność ta dopiero wymusiła na ubezpieczycielu podjęcia dalszych czynności w postępowaniu likwidacyjnym – pozyskanie w dniu 26 kwietnia 2016r dalszych informacji z Komisariatu Policji w C. (pismo Faks z 26.04.2016r. w aktach szkody) co nie usprawiedliwia zwłoki w wypłacie odszkodowania w dniu 6 maja 2016r. Pozwany informację o postawieniu zarzutów sprawcy szkody i treści opinii otrzymał już przed wniesieniem powództwa 2 marca 2016r. W odpowiedzi na pozew, ubezpieczyciel wskazał, iż opóźnienie w wypłacie odszkodowania na rzecz R. R. wynikało ze znacznego stopnia komplikacji przedmiotowej sprawy oraz konieczności oczekiwania na wynik postępowania toczącego się przed Policją w C.. Wskazać jednak należy, iż dokonując szacunku poniesionej przez powoda szkody oraz domagając się od ww. dokumentów w postaci informacji o Vat i nr rachunku bankowego, (pismo strony pozwanej z dnia 2.11.2015r. oraz z dnia 5.11.2015r.) (...) S.A. w W. niejako przyjął swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 3.10.2015 r. Co więcej, wskazać należy, iż postępowanie prowadzone przez funkcjonariuszy Policji zmierzało do ustalenia, czy J. K. swoim działaniem wypełnił znamiona przestępstwa opisanego w art. 177 kk. W tym też kierunku została sformułowana teza dowodowa dla biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych. Przedmiot zatem wskazanej opinii pozostaje bez wpływu na odpowiedzialność odszkodowawczą zakładu ubezpieczeń, tym samym zwłoka w zapłacie na rzecz powoda należnego odszkodowania nie może zostać usprawiedliwiona oczekiwaniem na wynik postępowania toczącego się przed Policją w C.. Gdyby nawet, zgodnie z argumentacją strony pozwanej, przyjąć, iż dopiero w treści opinii wykonanej na potrzeby ustaleń Policji w C. doszło do wskazania sprawcy kolizji drogowej z dnia 3.10.2015 r., wskazać należy, iż okoliczności tej (...) S.A. w W. w żaden sposób nie wykazał (ww. opinia nie została złożona w poczet materiału dowodowego), pomimo obowiązku ciążącego na ww. na mocy art. 6 k.c.

Z uwagi na powyższe, sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda, na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31.12.2015r.) odsetki ustawowe od kwoty 10.100 zł od dnia 25.11.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 56 i 57 ustawy z dnia 9.10.2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.) odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 10.100 zł od dnia 1.01.2016r. do dnia 5.05.016r. (dnia poprzedzającego datę wypłaty na rzecz powoda należnego odszkodowania).

W oparciu o poczynione w sprawie ustalenia, sąd uznał (...) S.A. w W. za podmiot odpowiedzialny za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z: art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 Nr 90, poz. 594), §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804), art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006r. Nr 225, poz. 1635), zasądził na rzecz powoda kwotę 5.322 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 4.800 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego.